

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ A Study of the Problems and Needs of Undergraduate Students at Bangkok University in Learning English for Specific Purposes

ณัฐนุช มั่นสาคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างใช้ในการตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ผ่านการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนักนิเทศศาสตร์และภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบจำนวน 183 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนประชากรโดยแบบสอบถามเป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการประกอบด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ และคำถามปลายเปิด ส่วนการสัมภาษณ์ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจำนวน 4 คน อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 17 คน และนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 12 คน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาสนับสนุนการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทุกด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตร และเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย 2) นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 3) ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05 5) ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to investigate the needs and problems of undergraduate students of Bangkok University in learning English for Specific Purposes 2) to examine the relationship between the students' background knowledge of General English and needs, including problems in learning English for Specific Purposes and 3) to study the relationship between the students' problems and needs in learning English for Specific Purposes. The instruments used for collecting data were a questionnaire and an interview. Proportional stratified random sampling was employed to formulate a sample of 183 students from Faculty of Communication Arts and Faculty of Fine and Applied Art who had taken the English for Specific Purposes course. These students answered through the questionnaire which asks about the needs and problems in learning English for Specific Purposes in a form of four-rating scales and an open-ended question. The data were statistically analyzed in terms of mean and standard deviation. Pearson Correlation was used to test the relationship between the students' background knowledge and problems in learning English for Specific

Purposes. The interview was structured-based. Twelve students, four English language teachers, and seventeen full-time/ part-time teachers from both faculties were interviewed, and the data were collected to assure the results of the study.

The results of this study were as follows:

1. The majority of Communication Arts and Fine and Applied Arts students experienced problems regarding the instructor, curriculum and course content as well as the students' ability to use English for Specific Purposes at a rather minimum level.

2. The majority of Communication Arts and Fine and Applied Arts students experienced needs regarding the instructor, curriculum and course content as well as the students' ability to use English for Specific Purposes at a rather maximum level.

3. Students' background knowledge of General English was significantly related to the problems in learning English for Specific Purposes in a negative way at .05 level.

4. Students' background knowledge of General English was not significantly related to their needs in learning English for Specific Purposes at .05 level.

5. Student's problems in learning English for Specific Purposes were not significantly related to their needs at .05 level.

หลักการและเหตุผล

ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ หรือ English for Specific Purposes: ESP เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่กำลังเปลี่ยนสถานะจากวัยเรียนเข้าสู่วัยทำงาน (Robinson, 1980) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามสาขาวิชาชีพและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์การประกอบอาชีพต่างๆ ของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนและหลักสูตรเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษพื้นฐานอย่างชัดเจน กล่าวคือ การออกแบบกิจกรรมตลอดจนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต้องอยู่บนพื้นฐานของความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก (Hutchinson & Walters, 1994) จุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียน ผนวกกับความต้องการของสถานประกอบการที่มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กันไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Robinson, 1980) จากลักษณะที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะดังกล่าว ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่างตระหนักถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมากยิ่งขึ้นเพื่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตที่จะออกสู่ตลาดแรงงานในอนาคต

ความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับตลาดแรงงาน โดยคณะนิเทศศาสตร์เป็นคณะที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากผู้เรียนที่ต้องการเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ) มีจุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบรับกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร นอกจากนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นคณะหนึ่งที่กำลังอยู่ในความสนใจของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเช่นกัน โดยในปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านศิลปะในทุกแขนง โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแข่งขันความสามารถด้านศิลปะในระดับชาติและนานาชาติ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยกรุงเทพได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์และภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบสำหรับนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์เพื่อการผลิตนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถตามสาขาอาชีพไปพร้อมกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทั้ง 2 รายวิชาดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันภาษา และเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิ-

ภาพสมตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย จึงได้ทำการศึกษา ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และ ศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริม ประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างมาก ทำให้ผู้สอน ภาษาอังกฤษทราบถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ของผู้เรียนส่งผลให้มีการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอน เนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในสาขาวิชาชีพ ต่างๆ ดังที่ Dudley-Evans (1998) กล่าวว่า “ภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการ ตำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนเพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ สูงสุด”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะ นิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความ ต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ มหา- วิทยาลัยกรุงเทพ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปัญหา และความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และ ศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะ
2. ปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ในการเรียนภาษา อังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้สอนทราบถึงปัญหาและความต้องการด้าน ต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ หลักสูตรระดับปริญญาตรี
2. เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะและพัฒนา วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. เพื่อให้สถาบันภาษาสามารถนำผลการวิจัยด้านปัญหา และความต้องการของผู้เรียน ไปพัฒนาปรับปรุงเนื้อหา แบบเรียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความ ต้องการของผู้เรียนและลักษณะการทำงานในอนาคต

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อจุด มุ่งหมายเฉพาะ

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการ สอนที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่สอดคล้อง กับสาขาอาชีพนั้นๆ เป็นหลักและสามารถเห็นผลสัมฤทธิ์ ของการเรียนได้ในระยะเวลาอันสั้นเพื่อใช้ในการประกอบ อาชีพตามสาขาวิชาชีพได้อย่างทันทีและเหมาะสม (Dudley- Evans & St. John, 1998)

Robinson (1980) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการสอนที่ระบุวัตถุประสงค์ของการ สอนไว้อย่างชัดเจน เน้นที่ความสำเร็จของการใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในอาชีพ และขึ้นอยู่กับผลของการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ เรียนเป็นหลัก หลักสูตรของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะแต่ละหลักสูตรมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ทักษะภาษา สถานการณ์และหัวข้อในการใช้ภาษา หน้าทั้งทางภาษา และตัวภาษา นอกจากนี้ลักษณะการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะการเรียนก่อนการเข้าสู่บทบาททางอาชีพ และ ลักษณะการเรียนที่ควบคู่ไปกับการเรียนวิชาชีพในแขนง นั้นๆ

นอกจากนี้ Robinson ยังได้เสนอวิธีการพิจารณาว่า อะไร คือ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะด้วยเกณฑ์การ พิจารณา 2 ประการ ประการที่หนึ่ง คือ ภาษาอังกฤษเพื่อ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ มีลักษณะการเรียนการสอนเพื่อเป้าหมาย (Goal-Oriented) ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนสนใจเป้าหมายอันเกิดจากการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารมากกว่าความสนใจเรียนตัวภาษาอังกฤษ และประการที่สอง คือ การพิจารณาจากเนื้อหาและแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งใช้ผลของการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis) เป็นหลักในการกำหนด และออกแบบเนื้อหาแบบเรียน

Brumfit (1984) ได้อธิบายว่า ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้นเกิดจากความต้องการ 2 ประการ ประการแรก คือ ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อการใช้งานจริงในเวลาอันจำกัด ประการที่สอง คือ ความต้องการเรียนอยู่ในขอบเขตอันจำกัด กล่าวคือ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาอังกฤษทั้งหมด แต่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษในขอบเขตที่จำเป็น และตรงกับตามความต้องการใช้ของผู้เรียนนั้นๆ เป็นหลัก ดังนั้น การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) ของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากต่อระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

Hutchinson และ Walters (1994) ได้ให้นิยามภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของผู้เรียน โดยการกำหนดเนื้อหาและวิธีการสอนอยู่บนพื้นฐานของการตระหนักถึงเหตุผลและเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของผู้เรียนเป็นหลัก

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (Needs Analysis)

Kemp และคณะ (1994) ได้กล่าวถึงหลักการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะไว้ 4 ประการ คือ 1) ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนจะระบุถึงความต้องการที่สัมพันธ์กับอาชีพหรือภาระงานเฉพาะโดยระบุว่าปัญหาอะไรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน 2) การวิเคราะห์ความต้องการจะบอกถึงความต้องการที่เร่งด่วน 3) การวิเคราะห์ความต้องการจะเป็นตัวกำหนดลำดับก่อนหลังของการแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอน 4) การวิเคราะห์ความต้องการจะให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อ

การเรียนการสอนเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

Davies (อ้างในพรหมมาส, 2536) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาความต้องการของผู้เรียนว่า “การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับอย่างมากต่อความต้องการของผู้เรียนและเมื่อวัตถุประสงค์ของการเรียนเกิดขึ้นจากความต้องการของผู้เรียน การเรียนการสอนนั้นจะประสบความสำเร็จจะทำให้ผู้เรียนไม่เสียเวลาไปโดยเปล่าในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ”

การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผนหลักสูตร การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ออกแบบสื่อ รวมถึงการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดย Jordan RR (1997) ได้เสนอขั้นตอนของการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มต้นจาก 1) กำหนดจุดประสงค์ของการวิเคราะห์ 2) จำกัดจำนวนประชากรของผู้เรียน 3) ตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินการ 4) ยอมรับปัญหาและข้อกำหนด 5) เลือกวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล 6) เก็บรวบรวมข้อมูล 7) วิเคราะห์และแปลผล 8) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียน 9) ดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจ 10) ประเมินผลกระบวนการและผลของการวิเคราะห์

Hutchinson และ Walters (1994) ได้กล่าวว่า “สิ่งที่ทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน คือ การตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียนและความมุ่งหวังที่จะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ” ความต้องการแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ความต้องการตามเป้าหมาย (Target Needs) ความต้องการในการเรียน (Learning Needs)

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 153 คน และนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 30 คนที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี รวมทั้งสิ้น 183 คน และเพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมนำมาสนับสนุนการอภิปรายผลในงานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามสาขาวิชาละ 1 คน สำหรับการ

สัมภาษณ์ รวมนักศึกษาที่นำมาทำการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 12 คน

2. อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในระหว่างปีการศึกษา 2546 ถึงปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 4 คน ได้มาจากการคำนวณ 10% ของจำนวนอาจารย์ผู้สอนทั้งหมดในแต่ละกลุ่มวิชา โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อนำมาทำการสัมภาษณ์ จึงได้อาจารย์ผู้สอนวิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ วิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักนิเทศศาสตร์ จำนวน 3 คน และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ จำนวน 1 คน

3. อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่างปีการศึกษา 2546 ถึงปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 10 คน ได้มาจากการคำนวณ 10% ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมดในแต่ละคณะ โดยผู้วิจัยทำการสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อนำมาทำการสัมภาษณ์ จึงได้อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ 7 คน และอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ 3 คน

4. อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ตรงในการทำงานด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปกรรมศาสตร์ และทำงานประจำกับบริษัทเอกชนที่ดำเนินกิจการด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปกรรมศาสตร์ โดยทางคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้เชิญมาเป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษให้กับนักศึกษาทั้ง 2 คณะดังกล่าว จำนวนทั้งสิ้น 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าปัญหา 4 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าความต้องการ 4 ระดับ

โดยมีเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักดังนี้

4	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการในข้อนั้นมากที่สุด
3	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างมาก
2	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหา/ความต้องการในข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นการเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม

2. การสัมภาษณ์ (Structured Interview) คำถามเป็นแบบปลายเปิดแบบมีโครงสร้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลช่วยสนับสนุนในการสรุปและอภิปรายผล คำถามในการสัมภาษณ์ มี 4 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในเดือนพฤศจิกายน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ให้กับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 153 คน และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 30 คน ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ทำการสัมภาษณ์นักศึกษา จำนวน 12 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ จำนวน 4 คน อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน และอาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 7 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานด้านเพศ คณะ และความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.2 นำข้อมูลความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าคะแนนของตัวแปรตั้งแต่ 1.00-4.00 แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

3.01 - 4.00	สูง
2.01 - 3.00	ปานกลาง
1.00 - 2.00	ต่ำ

1.3 สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นแบบประเมินค่าผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อ

1.4 นำข้อมูลปัญหาและความต้องการมาแปลความหมายโดยแบ่งระดับออกเป็น 4 ระดับโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

3.51 - 4.00	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นมากที่สุด
2.51 - 3.50	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างมาก
1.51 - 2.50	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นค่อนข้างน้อย
1.00 - 1.50	มีปัญหาหรือความต้องการในข้อนั้นในข้อนั้นน้อยที่สุด

1.5 จัดลำดับปัญหาและความต้องการจากค่าเฉลี่ยที่ได้

1.6 หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการ

เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

1.7 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสำรวจครั้งนี้ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์นักศึกษา ดำเนินการจัดแยกกลุ่มคำตอบในแต่ละข้อคำถามและเลือกคำตอบที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป นำเสนอในรูปแบบตารางแสดงค่าร้อยละของผู้ตอบ ส่วนข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ อาจารย์ประจำและพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์นำเสนอในรูปแบบเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตาราง 1 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ จำแนกตามรายด้านของปัญหา

ปัญหา	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ด้านผู้สอน				
1.1 ความรู้ความสามารถ	1.50	0.63	1.70	0.69
1.2 วิธีการสอน	1.81	0.61	2.03	0.56
1.3 การวัดและประเมินผล	1.73	0.65	1.78	0.63
รวม	1.68	0.55	1.84	0.53
2. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา	1.81	0.61	1.98	0.51
3. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ				
3.1 ทักษะการอ่าน	2.22	0.63	2.15	0.53

3.2 ทักษะการฟัง	2.11	0.65	2.06	0.51
3.3 ทักษะการเขียน	2.40	0.71	2.35	0.61
3.4 ทักษะการพูด	2.32	0.68	2.55	0.72
รวม	2.27	0.59	2.28	0.50
รวมทั้งสิ้น	1.92	0.46	2.03	0.42

ตาราง 1 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยภาพรวมพบว่านักศึกษาทั้งสองคณะมีปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 และ 2.03) โดยนักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีปัญหาทั้ง 3 ด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยเหมือนกัน คือ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ($\bar{X} = 2.27, 2.28$) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ($\bar{X} = 1.81, 1.98$) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 1.68, 1.84$)

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านผู้สอนพบว่า นักศึกษาทั้งสองคณะมีปัญหาด้านผู้สอนทั้งสามด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ย

มากไปน้อยเหมือนกัน คือ วิธีการสอน ($\bar{X} = 1.81, 2.03$) รองลงมา ได้แก่ การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 1.73, 1.78$) และความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 1.50, 1.70$)

นอกจากนี้ ปัญหาด้านความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีปัญหาทักษะการเขียนมากที่สุด (2.40) รองลงมาคือ ทักษะการพูด (2.32) ทักษะการอ่าน (2.22) และทักษะการฟัง (2.11) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาทักษะการพูด (2.55) มากที่สุด รองลงมา คือ ทักษะการเขียน (2.35) ทักษะการอ่าน (2.15) และทักษะการฟัง (2.06) เป็นปัญหาลำดับสุดท้าย

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตาราง 2 แสดงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ จำแนกตามรายด้านของความต้องการ

ความต้องการ	คณะ			
	นิเทศศาสตร์		ศิลปกรรมศาสตร์	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ด้านผู้สอน				
1.1 ความรู้ความสามารถ	2.81	0.87	3.07	0.85
1.2 วิธีการสอน	2.82	0.79	2.83	0.73
1.3 การวัดและการประเมินผล	2.80	0.88	2.80	0.76
รวม	2.82	0.79	2.90	0.68
2. ด้านหลักสูตรและเนื้อหา				
2.1 หลักสูตร	2.48	0.93	2.42	0.92
2.2 เนื้อหา	2.80	0.72	3.03	0.56
รวม	2.64	0.75	2.73	0.64
3. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ				
3.1. ทักษะการอ่าน	2.80	0.78	3.10	0.56
3.2. ทักษะการฟัง	2.83	0.83	3.19	0.69

3.3 ทักษะการเขียน	2.78	0.79	3.24	0.59
3.4 ทักษะการพูด	2.94	0.82	3.21	0.63
รวม	2.83	0.74	3.19	0.54
รวมทั้งสิ้น	2.76	0.67	2.92	0.55

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 2.76, 2.92$) นักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีความต้องการทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยเหมือนกัน คือ ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.83, 3.19$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 2.82, 2.90$) ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ($\bar{X} = 2.64, 2.73$)

สำหรับความต้องการด้านผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการด้านวิธีการสอนเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 2.82$) ลำดับถัดมาคือ ด้านความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 2.81$) ลำดับสุดท้ายคือ ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X} = 2.80$) สำหรับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการด้านความรู้

ความสามารถของผู้สอนเป็นลำดับแรก ($\bar{X} = 3.07$) ลำดับรองลงมา คือ ด้านวิธีการสอน ($\bar{X} = 2.83$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 2.80$)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาทั้งสองคณะต่างมีความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยเหมือนกัน คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 2.80, 3.03$) และด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.48, 2.42$)

สำหรับความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความต้องการทักษะการพูดมากที่สุด (2.94) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง (2.83) ทักษะการอ่าน (2.80) และทักษะการเขียน (2.78) ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการทักษะการเขียน (3.24) รองลงมาคือ ทักษะการพูด (3.21) ทักษะการฟัง (3.19) และทักษะการอ่าน (3.10)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษกับปัญหา/ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร

ตัวแปร	นักศึกษา (n = 183)		
	Mean	S.D.	ความหมาย
ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (GPA)	2.56	0.79	ปานกลาง
ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	1.97	0.42	ค่อนข้างน้อย
ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ	2.84	0.64	ค่อนข้างมาก

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ พบว่า ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 ซึ่งอยู่

ในระดับค่อนข้างน้อย และความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	GPA	Problem	Need
GPA	1.000		
Problem	-.163*	1.000	
Need	.079	.107	1.000

*p < .05

ตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.163 อย่างไรก็ตามความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .079 นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .107

4. ผลการสัมภาษณ์นักศึกษา อาจารย์ประจำสถาบันภาษา อาจารย์ประจำและพิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

4.1 นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาทั้งสองคณะให้ความเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความสำคัญต่อการทำงานในวิชาชีพของตนและมีความเห็นว่าการรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างมาก นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ต้องการให้ผู้สอนมีวิธีการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนและเพิ่มการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้นสำหรับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความต้องการให้ผู้สอนประยุกต์การใช้ภาษาอังกฤษเข้ากับเนื้อหาวิชาศิลปะและการออกแบบ และต้องการให้เนื้อหาที่น่าสนใจ ทันสมัย และเน้นคำศัพท์เฉพาะด้านศิลปะและการออกแบบ นอกจากนี้ศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ยังมีความต้องการด้านความสามารถในการ

ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทักษะการพูดเพื่อการนำเสนอผลงาน เนื่องจากนักศึกษามีปัญหาในการพูดนำเสนอผลงานหรือความคิดด้วยภาษาอังกฤษ

4.2 อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ปัญหาที่สำคัญของนักศึกษาทั้งสองคณะตามความเห็นของผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ คือปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะนักศึกษาไม่สามารถใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคในการเขียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้เนื้อหาวิชาควรเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะโดยตัวผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเองควรที่จะมีความรู้ทางด้านนิเทศศาสตร์หรือศิลปะและการออกแบบบ้างพอสมควร

4.3 อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ทั้ง 2 คณะให้ความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการทำงาน นอกจากนี้ยังเห็นว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรมีเนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจและการนำไปใช้ในวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชาของนักศึกษา

4.4 อาจารย์พิเศษคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์พิเศษทั้ง 2 คณะให้ความเห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเกณฑ์หนึ่งในการตัดสินใจรับผู้เข้าทำงานสำหรับองค์กร นอกจากนี้อาจารย์พิเศษมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพเพื่อให้นักศึกษาจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

บทสรุปและการอภิปรายผล

1. นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาและความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นลำดับแรก ที่เป็นเช่นนี้น่าจะมีสาเหตุมาจากนักศึกษาเล็งเห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะของตนเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงตัวมากที่สุด ในบรรดาด้านอื่นๆ แม้ว่านักศึกษาจะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้วก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Galina Kavaliauskiene เรื่อง “มุมมองของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย” ที่พบว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาเกิดจากประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาและมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก โดยเฉพาะทักษะการพูด (Kavaliauskiene, 2002)

2. แม้ว่าด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านผู้สอนจะไม่ใช่ปัญหาและความต้องการในลำดับแรกของนักศึกษาก็ตาม แต่จัดเป็นปัจจัยร่วมที่นำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ นักศึกษาระบุปัญหาด้านหลักสูตรและเนื้อหาค่อนข้างน้อย แต่ระบุความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหาค่อนข้างมากนั้น อาจมีสาเหตุมาจากนักศึกษาต้องการเนื้อหาที่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตนเองมากขึ้น ซึ่งไม่ถือว่าเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อย่างใด โดยผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า “ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพและอยู่ในความสนใจของนักศึกษา และมีเนื้อหาครอบคลุมทุกวิชาเอกของนักศึกษาทุกวิชาเอก” (สัมภาษณ์ 10, 12 ธันวาคม 2548) ผลการศึกษายังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hutchinson and Walter ที่กล่าวถึงการกำหนดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า “ลักษณะเด่นของเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจและเกี่ยวข้องกับวิชาชีพของผู้เรียน” (Hutchinson and Walter, 1994) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Robinson ที่กล่าวว่าการกำหนด

เนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเกิดจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก (Robinson, 1980)

3. นักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานต่ำจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมาก ในขณะที่นักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสูงจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะน้อย ที่เป็นเช่นนี้น่าจะมีสาเหตุมาจากความรู้พื้นฐานต่ำทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ถูกออกแบบสำหรับการเรียนภาษาระดับกลางหรือระดับสูงเพื่อตอบสนองความต้องการในสาขาอาชีพได้ นอกจากนี้ ยังพบว่าความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ การที่นักศึกษามีความต้องการเหมือนกันแม้ว่าจะมีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานต่างกันอาจเป็นเพราะลักษณะการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการเรียนที่มีเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถานการณ์การประกอบอาชีพเป็นหลัก (Occupational Purposes) ตามการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของสตีเวนส์ (Stevens, 1980) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความต้องการของมัมบี้ (Munby, 1995) ที่กล่าวถึงความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะว่า “การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน คือ พิจารณาที่จุดประสงค์ของการนำไปใช้” และสอดคล้องกับแนวคิดของ Berwick, Bridley, Mountford และ Widdowson (อ้างใน Robinson) ที่กล่าวถึงความหมายของความต้องการว่า “ความต้องการคือ สิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังเมื่อเรียนจบหลักสูตรหรือบรรลุจุดหมายของหลักสูตร” ฉะนั้น ผู้ที่เรียนในสาขาวิชาชีพเดียวกันจะระบุความต้องการในทิศทางเดียวกัน

4. ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาก็จะทราบหัวข้อและขอบเขตของการวัดและประเมินผลของการสอบกลางภาคและปลายภาค ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงระบุปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่นักศึกษากลับมีความต้องการด้านดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทั้งนี้เนื่องจากในสภาพการปฏิบัติงานจริงนักศึกษาไม่สามารถทราบขอบเขตและ

หัวข้อในการใช้ภาษาอังกฤษไว้ล่วงหน้าบางสถานการณ์ ต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทันที (Real-Time Use) ฉะนั้น นักศึกษาจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นของความสามารถของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับการประกอบอาชีพอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ” ทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทั้ง 3 ด้าน ที่เป็นปัจจัย เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อีกทั้งทราบถึงปัจจัยทาง ด้านความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์ต่อปัญหา ของผู้เรียน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลจากการวิจัยนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อผู้บริหารของสถาบันภาษาได้นำไปเป็น แนวทางในการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และพัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมาย เฉพาะสำหรับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรม- ศาสตร์

บรรณานุกรม

พรรณมาศ แสงนาค. การสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนนายร้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2536.

เมธา เกตุแก้ว. การสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษของ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน. วิทยานิพนธ์ปริญญา โท ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2540.

Brumfit, C. J. **Common Ground: Shared Interests in ESP and Communication Studies**. London: Pergamon Press, 1984

Dudley-Evans, T. & M. St John. **Developments in English for Specific Purposes**. Cambridge: Cambridge University Press, 1998.

Hutchinson, T. & A. Walters. **English for Specific Purposes**. Cambridge: Cambridge University Press, 1994.

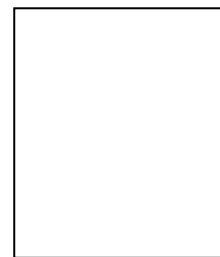
Jordan, R. R. **English for Academic Purposes: A Guide and Resource Book for Teachers**. New York: Cambridge University Press, 1997.

Kavaliauskiene, Galina. **Aspect of Learning ESP at University**. English for Specific Purposes World. 2002. Available:http://www.espworld.info/Articles_1/aspects.html. [Accessed: May 5, 2006]

Kemp, J. E., G. R. Morisson, and S. M. Ross. **Designing Effective Instruction**. New York: Macmillan College Publishing Company, 1994.

Munby, J. **Communicative Syllabus Design**. Cambridge: Cambridge University Press, 1995.

Robison, P.C. **ESP (English for Specific Purposes)**. Oxford: Pergamon Press, 1980.

อาจารย์ณัฐนุช มั่นสาคร ดำเนินการศึกษานิเทศศาสตร- มหบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน) จากจุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย และครุศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์และภาษา อังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาอังกฤษทั่วไป สถาบันภาษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ มีผลงานทางวิชาการ ประเภทตำรา 1) Art and Design: English Reading and Writing (ประกอบรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อศิลปะและการออกแบบ: English for Art and Design)